

APPENDIX
THEATRI
VITÆ & MORTIS

à
F. JOSEPHO KUCKEISEN
Erecti & ordinati,

Continens

MEMORIALE

Augustissimum

Super

Columnas Coronatas

S E P T E M

ex hac miseriarum & lacrymarum
Valle

Per Mortem Beatam

In Domum gloriosissimæ eternitatis
translatas.

*Ab eodem Auctore adjectis variis sententiosis
Versibus & huic materie congruis*

Miscellaneous

Dedicatum & Consecratum

Septem

CAROLIS

Augustissimis

Romanis

Imperatoribus

Gloriosissimæ Memoræ,

Juxta

Illud sapientis Thaletis

Milesii dictum :

Vita perit, mortis gloria non moritur.

Beati enim mortui, qui in Domino moriuntur.

Apocal. 14. v. 13.

EPI-

EPITAPHIUM

CAROLI I.

magni ex Histor. Vitæ ejus.

Sub hoc conditorio est corpus,

CAROLI

magni

Atque orthodoxi Imperatoris, qui Regnum
Francorum nobiliter ampliavit, & per annos
quadraginta septem feliciter tenuit. Decessit
septuagenario major Anno Domini

DCCC XIII.

Indictione sextâ V. Februarii.

Memoriale

ad

Tumulum ejus.

I.

Ecclesiæ Christi, tu lux, tu gemma fuisti:

CAROLE flos Regum, decus orbis, &
orbita legum.

II.

Ex officio Ecclesiastico Aquisgranensi.

O Spes afflictis, timor hostibus, hostia victis,

Regula virtutis, juris via, forma salutis,

CAROLE fervorum pia suspice vota tuorum.

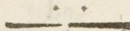
† 2

III.

Ex Theatro Electionis
 & coronationis Romano-
 Cæsareæ M. A. Pastoriæ
 J. U. D.

CAROLI
 magni
 Christianissimi Romanorum
 Imperatoris, Corpus
 hîc conditum est sepulchro.

III.
Electio
Romano-
M. A. Pistori
U. D.
ROLI
agni
Romano-
Corys
est sepulchra

EPITAPHIUM
CAROLI II.

Calvi

ex Thesauro R. P.
Pliger S. J.

Sta

Viator,

Vel saltem reflexâ mente

festina lentè :

ut discas

Alieno periculo, & damno

ad

Salutem tuam propriam

sapere :

circa hunc tumulum

later

anguis in herbâ.

Fide, sed cui fidas, vide.

Uni morti, quam nunquam vides,

nunquam fide.

Est

Hæc ossæ, & læneo pede ambulat :

Humi reptat, & suspenso gradu incedit :

Frigida est, verùm ipsius vestigia

Terræ inuunt stigmata,

In quibus maledictionis legitur character.

† 3

Ubi

Ubi illa stat : omnia cadunt :

Ubi illa passum fecerit ,

omnia patiuntur.

Æquo pulsat pede pauperum tabernas ,

Regumque turres.

Nec cō usque subsistit , quoad impetratæ
audientia signum percipiat ; sed omni posita

humanitate , nequidem insinuata

subintrat.

Paucis dicendo :

Hoc in passu Judæi Aulici & Domestici

Privilegio gaudet.

Non tantum depontana Silicernia

falei subjicit ,

Sed & vernantes Adonides decerpit ;

Non ubique se mors tam propè ostendit ,

ubique propè est.

Blanditur per amabilem ætatis florem ,

Et continuò improbum unguem imprimit ,

ut marcescat flosculus.

Ex mortuali calvaria disce fallaciam.

Cæcam se simulat :

Et tamen evibratis sagittis

Certiori ictu ferit quàm Argus.

Edentulam se fingit :

Et morsu uno interimit

Innumerabilia millia hominum.

Ex

Exanguem eja bat :

Et sanguis oceanos exhaurit.

In hoc uno non fallit ,

Quod omni fronte exuta amet videri.

Indè viator subsiste , & disce

Libitinæ technas eludere :

Etiam per somnium

Insiidiis illius invigila ,

Ut novo stratagemate

De ipsa morte triumphes.

Incertum est (inquit Seneca Epist. 24.) quò re

loco Mors expectet :

Itaque tu illam omni loco expecta.

Latet

Mors

In dulcissimis bellariis ,

ut inescatum suffocet ;

Innatat falerno ,

ut blandè in præcordia influat ,

Insidet rosis , & floribus , seque ingerit

in nares pestilentia Mephitis.

Imò non est in toto humano corpore tantillum

spatium , quod morti pro janua non sufficeret ,

per quam ingressa

Animam è sua regia exturbaret.

Tot portas habet , quot poros ,

Per quos super equo pallido inveli possit

Per modum triumphantis.

Affueta infidiis

Mavult plerumque occulta viarum

Exquirere, ut obruat incautos,

Imitatur aucupum astutiam,

Qui ex occulto alliciunt,

ut fallant.

Dum ad vitæ delicias invitare putantur,

Vitam illicè eripere sentiuntur.

Fidar ergò qui volet,

Longamque annorum messem sibi promittat ;

Falcem sentiet priùs,

Quàm floruerint aristæ.

Jacebit, antequam bene steterit,

Stupebit se mori, cum optimè vivere studebit.

De Pompei Capite,

Pupillus & Spado tulère Sententiam ;

De Crasso

Crudelis & insolens Parthus.

Cajus Cæsar

Jussit lepidum dextro Tribuno præbere cervi-
cem,

Iple Chereæ præstitit,

Sifaras

Dux exercitûs Regis Jaben

Lac à Jahel propinatum confidenter hausit,

Ast

Quàm primùm oculos malè credulus clausit,

Clavo in tempore capitis sui ad cerebrum usque

defixo toporem mortis consociavit.

Imperator
Otho III.

Cum chirothecis venenatis ab uxore crescentis
Consulis Romani sibi oblatis mortem
induit.

Ne igitur

Concione funebri finitâ

Diutiùs te detineam

Viator !

Ad marmor tumuli hujus Cæsarei
mecum propiùs accede.

Sub hoc

Jacet, atque tacet

CAROLUS II.

Calvus

Quasi non fuisset unctus oleo :

Romanorum Imperator ,

Rex Galliarum

olim gloriosissimus,

Morte præcoce & venenatâ
extinctus ,

Quia

Serpentem in sinu fovit,

à simplicitate Christi excidit ,

Ideò in manus nefandi Regicidæ incidit.

Imperio Romano

Annis duobus,

Regno Galliarum

† †

Ye.

Verò
 triginta quatuor
 Laudabiliter præfuit,
 In hoc unico verò sibi ipsi defuit,
 Dum adjoratum hostem Christi Judæum
 Pro archiatro suo aluit,
 qui
 Blanditiis, & incantationibus dementato, &
 iniquissimâ fraude decepto pro medicante
 bolo venenum subtrufit;
 Quo sumpto paulò post miseram
 efflavit animam.
 Et hæc est finalis, sed lethalis,
 Mæsta æquè ac funesta Aria,
 Quam tibi canit Imperatoris hujus
 mortualis Calvaria,
 Humata Mantuæ in Italia
 Anno Domini DCCCLXXVIII.
 Fœlix, quem faciunt aliena pericula cautum.

Memoriale
ad
Tumulum ejus
Ex responso prudentum
Inclitissimæ Domûs Sorbonicæ
Parisiensis.

In CAROLO nostro res est notoria rostro :
Qualiter hic periit, Mantua testis erit.
Rex fuit illustris Gallorum sex ferè lustris :
Atque annis binis Cæsar ; & ecce cinis.
Lumina tum clausit, cum toxica credulus hausit,
Quæ dat Apella dolo pro medicante bolo.
In Calvo si non tibi Calva occasio dæmon
Doctor Apella perit, quis modo tutus erit ?
Sanguineis factum lacrymis deploro peractum :
Dicere plus nolo, sed monuisse volo.
Hinc servare cutem, si vis adamasque salutem
Prægeniem Satanz, vipercamque fuge.

EPITAPHIUM
CAROLI III.

Ex libr. Epigramm.
J. J. de R. J. & M. D.

MONUMENTUM
Religionis & Pietatis
est
Tumulus

CAROLI III.

Romanorum Imperatoris
Semper Augusti
Musarum amici.

à

JOANNE
Summo Pontifice
Anno Christi
DCCCLXXXI.

Investiti, & Coronati.
Tenuit
Imperii clavum
Duobus
Lustris Romanis;

ast

ast

Ut Libitinæ technas eluderet,
Et de morte ipsa Cæsar triumpharet,

ne

Majestatis suæ jura violaret,
atque ex improvîso sceptrum
è manu eriperet:

Illud

In manus
ex Fratre suo
Nepotis

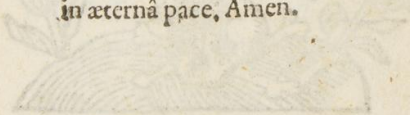
A R N U L P H I

resignavit:

factus

In templo Domini Dei sui
Columna,
exeundo indè nunquam,
æternatura.

Obdormivit piè in Domino & sepultus est
Meinawienti in Monasterio, requiescat
in æternâ pace, Amen.

Memoriale

ad

Tumulum ejus.

Virtutum columen, decusque vitæ
Crassum ne CAROLUM hoc putes sepulchro
Condi, sed tenues soli favillas:
Nam, quem Religio fovet, viator!
Et servat pietas Magistra vitæ:
Vivit, non moritur, sed est columna
In templo Domini, feret Coronam.
Hinc noster Carolus manet perenne
Virtutum columen, decusque vitæ.

EPITAPHIUM
CAROLI IV.

Ex lib. Epigram.
J. J. de R. J. & M. D.

Noli mirari viator!
Dum in hoc sepulchrali marmore
aurum servit pro sepia:
quò
Inscribitur aureis litteris ad omnes Posteròs
ætternatura aurea aureæ bullæ fundatoris
memoria.

Et quia jam olim tempore Moysis
lex scribi cepit in lapide:

Ideo hoc sub lapide conditur
Legislator

Augustissimus & invictissimus
Romanorum Imperator

CAROLUS IV.

Rex Bohemiæ
Electus Rex Romanorum Bonnæ ad Rhenum
MCCCXLVII.

Co-

Coronam ferream accepit Mediolani,
Et ex favore summi Pontificis
Clementis VI.

Aurea eidem à duobus Cardinalibus
Imposita fuit.

Ast

Quia ex post ab aliquibus Electoribus contra
ipsum Guntherus Francofurti ad Mœnum
electus est,

Credi posset hoc tempore justitiam naufragium
timuisse, quod ad tabulas confugerit, & in bul-
la aurea à Carolo erecta limites tam electo
quàm Electoribus posuerit.

Pontem Pragensem

Ex quadratis lapidibus impensis
multis restauravit :

Nec non

Urbem Pragenam plurimis
ædificiis pretiosis auxit, &
Metropolim totius Regni Bohemiæ
esse voluit :

fundans

Archi-Episcopalem in eâ sedem,
& universitatem

Anno Christi

MCCC LXX.

Cum viveret Carolus,
semper causas egit
pro bono publico:

Im-

Imperii Atlas , & Pater Patriæ
Semper Augustus ;
multarum linguarum gnarus
& juris peritissimus
ensem ad tabulas reposuit
Legis armaturam.
Uni Deo jus omne
omne Dominium
atque proprietatem
ex asse vindicavit.

Inter Doctorum Comitæ,
& publica disputationum certamina
tam avidus , ut desuper prandii
ad tædium Aulicorum usque oblitus
& ab iisdem monitus responderit
dicens :

Mihi verò nondùm tempus est ,
hæc sunt mea suavissima fercula.

Tandem

Completis triginta duobus annis sui Regiminis,
ætatis verò sexaginta tribus pie in
Domino obiit
Pragæ :

Vade Viator , & precare ei
Requiem sempiternam.

Me-

Memoriale
ad
Tumulum ejus

Imperatoris CAROLI, Viator!
Ossa conduntur tumulo sub isto;
CAROLUS verò super astra regnat
omne per ævum.

CAROLUS clarus Sator ille legum,
CAROLUS Pragæ Reparator urbis,
CAROLUS præstans Heliconis auctor,
alter Apollo.

Auræ Bullæ, quoque criminalis
Legis hic Lator fuit, atque tutor:
Ense munitas tabulas ferebat
Pacis amator.

Sed diem cælum CAROLO statutum
Dixit, ex Christi meritis Beato
Inde mortali sine fine gaudet
lege solutus

EPITAPHIUM
CAROLI V.

Hic jacet intus
CAROLUS quintus,

Memoriale
ad
tumulum ejus.

Europæ domuit, tollentes Cornua Reges
CAROLUS, atque Asiæ terror & horror
erat.

Et pedibus Lybiam calcavit, victor & illi
Innumeras Victus præbuit Indus opes.
Deinde sibi frenum injecit, Fratriq; regendum
Imperium, & Nato cætera regna dedit,
Atque, ait, è nobis & honores temnere &
unum hoc
Discite mortales, pulvis, & umbra sumus.

Ex Hippolyto Capilupio.

EPITAPHIUM

CAROLI

VI. ex Libr. Epigram.
J. J. de R. J. & M. D.

Sta
Viator!
Inspice
Tumulum,
lege
Epilogum:
sub

Hoc marmore
requiescit

Serenissimæ, & Gloriosissimæ
Domûs Austriacæ
Stirpis masculinæ Habsburgicæ
Ultimus

CAROLUS

VI.

Augustissimus, & Invictissimus
Romanorum Imperator,
Germaniæ, Hispaniæ, Hungariæ, &
Bohemiæ Rex potentissimus &c.

nec

nec mirare
post cognominem
V.

Dominatûs Austriaci
limites nullum extendisse latiûs.

Huic
intra jactum teli Athesis, &
Padus, Boetis, & Iberus, Rhenus, ac
Danubius, ipseque Oceanus constiterat.
Sedit in forti arcus ejus.

Genes. 49. v. 24.

Solem enim nactus erat lucinum in
sagittario Anno Domini MDCLXXXVI.

Cujus
manus docuerat DEUS ad prælium, &
posuerat ut arcum æreum brachium ejus.

Psalms. 17. v. 35.

Fortitudinem, & constantiam ejus
Inter elementorum conspirantium pugnas,
Inter hostium Barcellonæ mœnia
igne ac ferro gravissimè quatientium furias
semper invictam:

Per effractos Barcellonæ, Gibraltaris, ur-
biumque plurimarum muros,
per dejectos non uno prælio Gallo-His-
panorum cuneos:

Tur-

Turcarum multivarias clades
Victricem multoties
fama vulgaverat.

Occiduô

Illachrymanti Germaniæ
felicitatis suæ sole Josepho
erat Hic unicè superstes

Austriaci sanguinis

Phœbus :

à mari Hesperio reversus

Resumpsit Orientem, cui cessus Occidens
obtigerat.

Veruntamen, qui ex calidissimo Hispaniæ
climare amore boni publici totus
æstuans sol advenerat in Germaniam,
orbemque nubibus belli circumfusum
invenerat, opportunè è nubibus eluctatus
protulit armorum & Majestatis suæ
splendorem, & exultantibus inter ad-
versa (quæ Germaniæ involverant Hori-
zontem) tandem Rastadii erexit arcum
Pacis.

In eoque collocavit servatam Augusti
Diadematis, ac Germanici nominis gloriam,
ut arcu illius intento, & latentibus
etiam in pharetrâ sagittis Barbaræ sibi nationes
pertimescerent.

Ele-

Electus Francofurti ad Mœnum
sole in librâ existente
Anno Domini MDCCXI.

Imperavit
qua
Pater Patriæ
amantissimus,
qui
aut nunquam nasci debuisset, aut
nunquam mori.

Ast
dum mors etiam
Regibus imperat,
eidem
Diem dixit,
Anno quô
Viennæ in Austriâ naturali,
beatâque morte in Domino piè
& sanctè obdormivit
MDCCXL.

Reliquitque nobis semèn
In Serenissimâ & Potentissimâ suâ filiâ
Mariâ Theresiâ,
nata Anno 1717. sole Majestatem suam
exhibente in signo tauri,
ut nimirum
denuò labanti succollaret
Europæ.

Faxit

Faxit Deus,
ut in millia crescat

&

In signo Crucis Hierosolymitanæ &
Ungariæ coadunatæ Vincat.

Memoriale
ad tumulum

ejus,

Parca volens Carolo vitæ præscindere
filium,

Hos Capiti assistens edidit ore sonos.
Corpore te solvam, tua sed monumenta ma-
nebunt:

Namque horum potui juris habere nihil.
Forteque certamen dum dat sapientia natæ,
Hæc hostes etiam vincere in orbe dabit.

II.

Hic caput in terras humile incurvate potentes,
Imperium in Reges mors quia sæva tenet.
Pan calamos frangat, frangat Germanus
Apollo

Plecten & absistat sollicitare chelyn:
Non parcat lacrymis suspiria longa ciendo,
Austriaci lugens Teutona turba chori,
Mortuus est Carolus! mors ultima linea
rerum:

Sextus & Augustus nomen ad astra tulit.

Quin-

Quinque Deo reddens totidem centena re-
cepit ;

Vivus enim fuerat , jam modo *Divus* erit.
Nempe tot est gradibus melior fors illa su-
perna,

Quot distant numeris verba notata suis.
In patriam rediit , nos in tristi orbe reliquit :
Hunc tenet aula nitens , nos lacrymosa dies.
Regnavit vivus , regnat super æthera divus :
Intravit Domini gaudia vera sui.
Hinc equidem faveo Carolo cœlestia regna,
At mihi condoleo , qui sine Patre gemo.

EPITAPHIUM
CAROLI

VII. ex Libr. Epigram.
J. J. de R. J. & M. D.

..

..

Sapientia
ædificavit sibi Domum,
excidit Columnas septem.

Prov. 9.

positis lex:

Septima

Desiderabatur;

quæ

in hâc miseriarum & lacrymarum

Valle

expoliri debuit

CAROLUS

VII.

Romanorum Imperator

semper Augustus,

Ex

Domo Serenissima, semperque Catholica

Electorali Bavaricâ,

Columna fortis.

Natus

Natus

Anno Domini

MDCXCVII.

IX. Iduum Augusti,

ELECTUS

Francofurti ad Mœnum

Anno Domini

MDCCLII:

IX. Calendar Februarii;

Coronatus

ibidem, anno eodem

Pridie iduum Februarii.

In Domino beatâ morte superveniente
translatus,

In Domum Gloriosissimæ æternitatis
æternæque Sapientiæ

Anno Domini

MDCCLV.

X. Calendar. Martii.

Fuit

Sapiens & infatigabilis:

In ultimo etiam conflictu

Sui ipsius

Victor.

Nullius rei magis Dominus, quam mundi,

Cujus miseræ felicitatis ne capax quidem,

Dum fortunæ videretur invisus,

Sentiens subdolos, quos credidit amicos;

† † 2

Ast

Ast providus in hoc vel maximè,
Quod labores dederit tempori,
Consilium reliquerit Serenissimo
Suo filio pro testamento
Pacis,
Famam, & quietem posuerit aternitati
Generoso, grandique animo
Tanti Victoris animus major,
Quam ut posset à fortunâ inconstanti
Circumagi, quin quiesceret corpus
in solo proprio.
Circa eum cum moverentur omnia,
semper immotus,
Pavidus nunquàm, multas cum pateretur,
nullas sensisse visus est angustias:
cunctis celsiorem se fecit adver-
sitatibus, quam ut ad illum
doloris tela pertingerent.
Tanta illi in administranda iustitia
Recti Reverentia,
& æquitas,
In affabilitate serenitas,
ut natura credi potuerit,
quod erat virtus.
Paucis dicendo cum Seneca Epist. 59.
talis (erat hujus) sapientis animus,
qualis mundi status

supra lunam;
semper illic serenum est.

Co-

Cogita Viator, & imitare:

vita perit, mortis gloria
non moritur.

Precare requiem, & fave ei gloriam
sempiternam. Amen.

Memoriale

ad

marmor tumuli ejus.

Hic tumulus, cumulus meritorum fortis
Achillis

Augusti Caroli Cæsaris atque Ducis.

Filius Herois magni, semenque Leonis

Bojorumque Ducis celsa columna stetit.

Defensor Patriæ, Turcarum terror & horror,

Belli multoties cum Patre natus erat,

Hostes prostravit crebrò Victricibus armis,

Laureolam & Palmas huic Praga victa dedit:

Cæsaris est meritus gener augustissimus esse

Josephi primi: Cæsar & ipse potens;

Et cum Septimio tandem dixisse refertur:

Omnia tum fueram, me nihil, ecce, juvat.

Hinc spernens mundum cupiebat corpore
solvi,

Esseque cum Christo pacis amore suo.

Dumque sui simili nato sapiente relicto

Obdormivit, adhuc vivit utrique Polo.

Monnachiumque licet lacrymis patris irriget
ossa,

Attamen in Nato nunc pater alter adest.

†† 3

Ad

Additamenta Miscellanea.

Memoriale
ad
tumulum protoplasti
Adami

Ex libr. Epigrammatum
J. J. D. R. M. D.

Dum loquitur serpens Evæ, fit mortis origo
Fitq; malum Malum, dum mala Mala tulit.
Ecce dat Adamo malum malesuada Parenti;
Credidit, edit, lædit seque suosque, perit.
Hinc jacet in tumba velut escâ capta columba,
Et gemitu pullos in sua fata vocat.

Ad tumulum Evæ.

Aspiciens Veritum Mater temeraria Pomum
Eva Virum perdis, semina mortis edis;
Stas peritura brevi perituros nos paritura;
Qui nondum fuimus perdita turba sumus;
Exque tuo tumulo prodit mors omnibus uno:
Ex uno Malo prodiit omne malum.

Epita-

Epitaphium

'Uxoris Loth.

Hoc est sepulchrum
Intus cadaver non habens.

Hoc est cadaver,
sed

Cadaver idem est ac sepulchrum sibi.

Epitaphium

Ovidii.

Hic ego, qui jaceo tenerorum lusor amorum
Ingenio perii Nalo Poëta meo.

At tibi, qui transis, non sit grave, quisquis
amâsti,

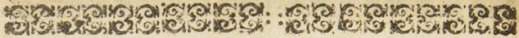
Dicere Nasonis molliter ossa cubent.

Epitaphium

Cujusdam Anonymi,

Hic requiescit,

Qui dum viveret, nunquam quievit.

Epitaphium,
feu
Elogium lugubre.

Hic jacet

R. P. Martinus Surmont, Ord. FF.
Prædic. Philosophiæ & Theologiæ
in diversis locis Professor,
profundus in docendo;
acutus in argumentando:

Qui

Quamvis in solvendis argumentis facilis;
mortis tamen argumentum, à nemine usque
nunc solum, insolutum reliquit, illique
omnibus S. Romanæ Ecclesiæ Sacramentis
ritè præmunitus succubuit.

Abi Viator

& cum Seminario Ruremundensi
plora vel ora.

Epita-

Epitaphium

Divi Alberti magni, Episcopi
Ratisbonensis Ord. Prædicatorum
ex thesaur. M. Joannis Buchleri.

Magna Parens, Altrixque Virûm Germania,
Alumni

Incedis meritò laude superba tui.
Naturæ ac rerum vires, causasque latentes,
Hoc nemo nobis doctiùs explicuit.
Magnus ob egregias facundi pectoris artes
Dictus es: at Christi nunc ope major eris.

Vado mori

Judæi Medici,

Qui Carolum calvum Imperatorem
Romanorum & Regem Galliarum
propinato veneno occidit.

Judæum mentitus eram, Christo maledixi:
Hostis Christiadam vivaque pestis eram.
Ut canis immundus vixi, legem violavi:
Intentusque lucris, hinc homicida fui.
Menstrua, quæ toties tetigi, muliebria dicent,
Quod neque Judæus, sed sine lege fui.

† † †

Me

Me genuit Satanae Synagoga maligna magistri,
Et fraus promovit; Doctor Apella vocor.
Ast quia subjectum fallax, hinc fallor ab arte:
Præmisi multos, nunc quoque vado mori.
Tangere Christiadam pulsus temerarius ausus
Ad stygias undas morte repulsus eo.

Epitaphium ejusdem.

Hæc recubant fossâ Medici damnabilis ossa;
Hæstis enim Christi duplici morte perit:
Febris adest ardens, serò medicina paratur:
Non mali Medici frigorat ora liquor.
Vitrioli dulcis, nitri dulcesque liquores
Æstum febrilem non cohibere valent.
Tartareus miserum cruciat me spiritus ardens,
Infernalis edit Viscera nostra lapis.
Nam sulphur vivum cõmixtum cum pice potò:
Ater Vuleanus pharmacopola meus.
Christiadam multos huc misi, qui mihi fisci,
Nec tamen hîc socios solor habere mali.
Sed magis hîc angunt totidem maledicta fu-
roris,

Quot perpetravi turpis Apella neces.

Epi-

Epitaphium

Psittaci empti 4. mill. flor.
Brabantic. ex auth. Anonymo.

Rara avis interiit dragmarum millibus empta
Bis senis; Domino flebile delictum,
Psittacus interiit Swertij, sunt funera nummi
Tanto pro pretio, nil nisi verba dedit.
Ne tumulo careat, Vacuâ condatur in arcâ,
Ne titulo, scribam, hîc millia multa jacent:
Plenam sic rursûs contrectet Swertius arcam:
Plumas sic numeret, qui numerabat opes.

Memoriale
ad
Tumulum Medici
ex
Fracastorio.

Dum medicâ montane doces ope Vincere fata
Et lachesi invitâ vivere posse diu,
Letheo indignans pressit te Parca sopore,
Et secuit vitæ grandia fila tuæ.
Sic animas & tu, Aesclepi, dum subtrahis orco,
Te quoque sævorum perdidit ira Deûm.

Memoriale
ad
Tumulum
Andræ Vesalii Medici, ex thesaur.
Buchleri.

Quo non arte prior fuit medendi,
aut Asclepius, aut Senex Machaon,
aut magnus Podalirius: medentum
Princeps Vesalius celebriorum:
Dum morbi bonus artifex medetur
cunctis: nec sibi jam medetur ipse
summus Pæoniæ Magister artis,
fæto mortuus heu nimis maligno.

Memoriale
Ad Tumulum
Gulielmi Budæi Juris - Consulti,
& Consilarii Regii.

Budæus Columen decusque Græcûm
Budæus latine Corona linguæ:
Budæus Dubii lucerna juris:
Budæus Pater elegantiarum,
Et fons totius eruditionis:
Budæus Patriæ jubar coruscum,
Regis delictum sui, suæque
Tempestatis honos, lepos, Voluptas,
Hic terræ exuvias reliquit orbi
Famam, astris animam. Viator, ito.

Memo-

Memoriale
ad
Tumulum

Apiani Astronomi, & Cosmographi.

Hoc Apianus habet, quod erat mortale, se-
pulchro,

Immortale, Deo tempora pacis agit:

Sic caput ante pio, qui misit in astra labore,

Sub pedibus fœlix nunc videt astra suis.

Astra videt fœlix, quisquis demisit in astra

Et caput, & studuit quærere mente Deum.

Ad eundem.

Hos Apianus habet tumulos: da pingua jura,

Sparge rosas, manes ac Venerare pios.

Edidit hunc nequirit quâ vivere Misnia: semper

Præstantes agitant fata sinistra viros.

Excepit tellus, & fovit Norica: clara

Et famæ docto nomina ferre dedit.

Jura Poli, Cœlique vias, & sidera novit:

Trinacrio celebri non minor arte sene.

Nunc Cœlo positus, quæ mente solebat adire,

Omnia sub pedibus lucida signa videt.

Tu passis luge Germania mœsta capillis:

Arte tibi hâc similem non feret ulla dies.

Memoriale
ad
Tumulum
DOMINI JACOBI DIERNA,
Serenissimi Principis Electoris
Colonienſis Conſiliarii Aulici
ætatis ſuæ Annorum 51.
ex libro Epigrammatum
J. J. de R. J. & M. D.

Ætatis poſt luſtra decem vir hic unius anni
Deceſſit fato Jacobus Dierna beato;
Intravit Domini gaudia Vera ſui.
Certamenque bonum poſtquam certâſſet in
orbe,
Seruâſſetque fidem, cupiebat corpore ſolvi.
Proſtravitque virum lentula febris, hydrops.
Claruit, & vixit quâ Conſiliarius Aulae,
Conſilioque ſibi o tremò profuit ipſi:
Dum ſacra cuneta capit, regna poliꝑ; rapit.

Sabbata LVCE SVÂ ter qVIntâ IVnlVs orbl
attVLI: atqVe Dies eMorlentis erat.

Æternam requiem, pacemque precare viator
Atque mori diſcas, ſi æternum vivere curas:
Hic te præceſſit, tuque ſequeris cum,

Memoriale
ad
Tumulum
Olandi Lassi, Musici.
Ex thesauro M. Joannis Buchleri.

Bruta orpheus, Saxa Amphion, Delphinus
Arion,
Traxit: at Orlandus, post se terramque fre-
rumque,
Post se traxit item molem totius Olympi.
Quantò igitur major, quantoque potentior
unus
Orlandu tribu his, Amphione Arione & Or-
phæo,

Nænia.

R. P. Petrus Bacherius Ordin. Prædicator,
Ecclesiastes eximius sibi exequias
in extremis decantavit.

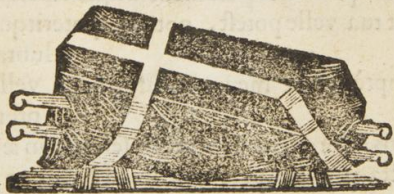
Si canitur niveis post mortem nænia Cygnis,
Dum premit innocuum longa senecta caput,
Cur mihi non liceat, triplices mea fata sorores
Dum truncant, proprias concinere exequias?
Intempestivis albescunt tempora canis,
Utraque quin frontem ruga seniliterat:
Caligant oculi, sunt hæc præludia mortis,
Torpent officio pesque manusque suo.
Ganda Vale, fratresq; valete, valete propinqui,
Liber ab exilio regna paterna sequor:
Consequar hæc meritis Christi, rogo: sublevat
ægram
Spes mentem, trepidis anchora firma viris.
Sæpè per infestos scopulos, & naufraga saxa,
Nostra est inanis cymba rotata notis:
Non tamen à vero me devius abstulit error
Dogmate, tentata est, non temerata fides.
Sæpè, fatebor enim, peccati nectare captus,
Neglexi æterni iussa verenda Dei:
Da veniam fasso, pavidæque illabere menti,
Vulnera vulneribus dilue Christe tuis,
Discute mortales nebulas Dominator Olympi,
Migrantemq; animam, quâ potis arte, juva.
Lux

Lux perit, intereo, morsurget, corporis hujus
 Exuvias viridi fuscipe terra sinu:
 Sic placuit Cyro viridanti in gramine condi,
 Rex tantus tumuli saxa operosa fugit,
 Hic locus aridet, majorum hic ossa quiescunt,
 Bunderii cineres, Gruteriique patris,
 Jungo Rigermannum, Sylvanum, Wincun-
 sumque,
 Ætate & meritis, eloquioque pares,
 Non ego Coyanum, non te Rufilarde silebo,
 Olim nam impensè favit uterque mihi.

Epitaphium

Abbatis XXXIII, Steinfeldæ peste absumpti,

Ecce ego *Joannes* Abbas cum Fratibus una
 Octo transimus de mundo, à Morte vocati:
 Quos inter Custos primarius, atque Magister,
 Subprior, atq; Prior ceciderunt mense sub uno,
 Post natale JESU trecenta revolvite lustra,
 Annos inde novem, nostrum sic discite finem.

Pia

Pia Suspiria

Domini Roterengii Consiliarii Aulici Monasteriensis, quam anno 1743. quo tempore hic Bonnæ Dysenteriâ laborans decumbebat, & mortuus est: composuit, & propriâ manu Scripta extradidit.

Sit Summa in cunctis gloria Summa Deo:

Cunctis Sanctorum mea jungens omnia votis
Ipsum summe Deus tibi mecum confecro Jesum,
Te laudans & amans, supplex reverenter adorans,

Cordicitus pangens summæ bonitatis abyllum
Promptis Martyriis me sacrificando Jehovah,
Lauris & psalmis tibi me cupiendo sacrari
Pro cunctis donis grates referendo perennes,
Optans summe Deus tibi tot præconia laudum
Affectusque pios, tot glorificantia facta,
Quòd potuère, queunt, quot & exoptare valebunt
Cunctorum mentes, præsentis atque futura,
Et quot possibiles potuissent atque valerent,
Quot tua velle potest, potuit, poteritque voluntas.

Promptè velle meum conformans velle supremi

Vivens ac moriens & nunc & semper in ævum;
Cuncta petenda petens in dulci Nomine Jesu,
Pet

Per quem suppleri cupio, quæcunque requiris,
Pro me, pro vivis, defunctis denique cunctis,
Ut tibi per cunctos existat gloria major.

Summe Deus, meus omnis amor, tibi jungar
amore,

Inque tuo solo totus consumar honore.

Ah bonitas miserere Deus, miserere precantis,
Sum miser ah miseri tu miserere mei.

Cujuscunque boni solus fontalis origo,
Semper velle meum te sit amare Deum,
Et sanctum Nomen glorificare tuum.

Da facienda Deus, præcipe quæque voles,
Fiat perpetuo, quod tibi-cunque placet.

Virginæ Matri Jesulini jungar amore,
Et Jesulo jungar me Marianus amor;

Uni me Jesu Matris amore tibi;

Uniat æternum me tibi Matris amor.

Totus in æternum divinum solvar amorem,

Inque Dei laudes totus amore ferar.

Gloria sit Patri, genito sit gloria Verbo,

Et sit Spirato gloria summa Deo.

Uniat æternum me sibi divus amor,

Qui te summe Pater genito conjungit in ævum,

Amen.

Nota .

NOTA.

Macrobii lib. 2. cap. 10. Saturnal.

Item Plinius lib. 10. cap. 43. &

Plurarchus in Historiis suis narrant, Romæ diversis temporibus enutritos, edoctosque fuisse varios corvos, qui vocem non tantum humanam imitati varia verborum vocabula, & salutationes, sed etiam lyræ, buccinarum, tympanorum, aliorumque instrumentorum sonum, animaliumque rugitum, mugitum, latratum, balatum, aliosque strepitus & vagitus gutture suo figurare, & referre noverant, in tantâque æstimatione erant, ut non modò pro vivis Romani Imperatores magnam pecuniæ summam expenderent, & emptos alerent, sed etiam aurâ vitali destitutos Pompâ funerali præcursore tibicine ad rogam deportatos sepulchrali urnâ dignos judicarent: quò ergò putas, & judicas in vivis, & olim post mortem honore dignus erit, corvus ille, quem ferè inter miracula mundi numerandum, ex ovo non mali, sed boni corvi progenitum, Germaniæ pululum, in Germania enutritum novi, qui paterno ex nido successivè usque in Italiam evolavit, artemque canendi tam fausto successu, eâque in perfectione didicit, ut indè redux omnium animos in admirationem, sui que amorem trahat, & inter artes Musicæ patriæ nostræ virtuosos æstimari possit pro gemma pretiosissima in

an-

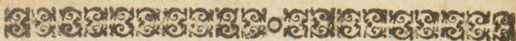
annulo aureo. Ne igitur memoria illius etiam
post seros Nestoris (quos ipsi precor) annos,
morte superveniente unquam deleatur, aut
pereat, sed ad omnes Posteris laus ejus aeter-
natura perennet, hinc placuit mortalitatis no-
stræ fatum (quod nemo etiam Imperatorum
evitare potest) sequenti elogio prævenire.

Elogium

DOMINI ANTONII RAB,
Serenissimi Principis Electoris Colonienſis
Musici Aulici Virtuosi.

Roma suos jactat corvino sanguine natos,
Et titulo magno laudis honorat eos.
Ast mihi, si liceat, vel verum dicere fas est,
Rab nostrum corvis præfero Romæ tuis:
Orpheus in sylvis, inter Delphinas Arion,
Huic non, si noscas, dixeris esse pares.
Nam virtute suæ Vocis miracula tanta
Præstat, ut & superos in sua vota trahat.
Luce suâ quod sol astris, interque Planetas,
Atque inter stellas Cynthia clara poli.
Hoc etiam Rab est Princeps ex arte canendi,
Inter vocales teutonicosque choros.
Utque calore suo recreat sol cuncta per orbem,
Atque vigore suo singula luna fovet;
Taliter & mæstos recreat Rab arte canendi,
Sicque canore favet, sicque sonore fovet.
Est igitur quod sol astris, interque planetas
Atq; inter stellas luna serena vagas, Epi-

Epitaphium Corvi,

Quem Roma olim funebriali pompâ
dignum habuit.

Sæpius in priscis chronicis legisse recordor,
 Quod docuit corvos Roma superba loqui:
 Taliter unus, *Ave Caesar*, dixisse refertur
 Augusto, ut venit victor ab hoste redux;
 Insuper est alius Romæ nutritus & iste
 Plurima, quæ didicit, verba sonora dedit,
 Et quæ rostratus pro rostris dicere amavit,
 Atque ad Romani rostra volare fori;
 Tyberiumque suo compellans nomine dixit:
Tyberi Caesar sit tibi fausta dies,
 Post hunc Germanic-Drusum, populumque
 salutans,
 Matutinum illis ferre solebat Ave:
 Quosque tonos edunt lyra, buccina, tympana
 Martis,
 Protulit hos etiam per sua rostra sonos.
 Mille sciens unus discrimina reddere vocum,
 Mille sonos unus fingere mille jocos.
 Ast huic perpetuum fata imposuere silere,
 Hinc avis ista jacet, perpetuòque tacet.

Vitæ & Mortis

Alphabetum rerum similitudine expressum.

Ex libro Epigrammatum

Joannis Kettenis, Canonici Regularis
Tungrensis.

Aura, avis, ardor, arundo, anfractus, amaror,
Arena,

Bustum, blatta, botrus, buccina, bulla, blitum.

Cœna, cinis, cursus, casus, comœdia, carcer.

Diversoriolum, Diphthera, dragma, dolus.

Exitus, exuvia, exilium, Echo, Euripus, egestas.

Fax, fumus, fucus, fabula, flos, folium.

Gleba, globus, glacies, gramen, glans, guttula,
Gyrus,

Halitus, hippodromon, hospes, hiatus, hydrops.

Impostura, jugum, jaculum, jocus, ignis,
imago.

Luna, labor, ludus, larva, lacerna, lutum.

Mœror, momentum, mora mortis Musica,
mimus.

Nix, nox, nux, nubes, nœnia, naufragium.

Oppidulum, obsidio, offendiculum, onus,
ode, odor, olla.

Pons, pulvis, punctum, pruna, pruina, pila.

Quæstio, quisquiliæ, quadriga, querela, qua-
fillus.

Rivus, Rete, Ratis, Ros, Rosa, Rheda, Rota.

SOM-

Somnus, stuppa, sonus, sorobs, saltus, scena,
sagitta,

Tinnitus, trames, testa, taberna, tegetes.

Urna, vitrum, ventus, vinculum, ver, umbra,
volatus.

Xylophagus, Xenium, Zona, Zygena, Zygos.

Hic limes hominis de limo sumpti, Hæc una
mortalium per viam remotiois definitio.
Unde nihil hic dixerim amplius:

Pulvis & umbra sumus, pulvis nihil est nisi
fumus

Si nihil est fumus, nos nihil ergo sumus,

... lanna, sorobos, falm, foma
... agna,
... ata, taberna, teget
... vema, vira lam, ver, umbra
... vana
... Zona, Zygo, Zyga
... de limo sumpt, Hicuta
... vum remotiois dabitio,
... dnam arqplis:

... lanna, pulvinit et mō
... foma
... as, axnihil ergolua

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
1	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
2	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
3	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
4	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
5	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
6	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
7	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
8	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
9	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
10	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
11	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
12	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
13	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
14	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
15	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
16	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
17	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
18	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
19	Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black

TIFFEN Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
		R	G	B			W	G	K		C	Y	M						